

tror jeg, det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Benzon) har misforstaaet. En Automobilfabrikant har nemlig over for Udvalget udtalt et Ønske om at faa den paagældende Paragraf ændret, saaledes som her foreslaaet, idet det meget let kan lade sig gøre at anbringe Nummeret eller Mærket saaledes paa Vognen, at det kan ses baade forfra og bagfra, uden at det er nødvendigt at have dette Nummer eller Mærke baade for og bag paa Køretøjet. — Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 6 vil jeg først nævne, hvad der har været omtalt af enkelte Medlemmer, nemlig at Ordene „som Regel“ findes i denne Bestemmelse. Disse Ord ere optagne ordret efter Lovforslaget, men jeg skal gerne indrømme, at Udvalget havde tænkt sig, at det virkelig skulde blive en almindelig Benyttelse af samtlige Landeveje. For øvrigt forekommer det mig, at forskellige ærede Medlemmer se alt for stærkt paa dette Ændringsforslag. Naar Udvalgets Flertal har foreslaaet „alle Landeveje (Amtsveje)“, er det, fordi Vejbredden er saa forskellig bred paa Landeveje og Biveje. I Bilag 1 ville ærede Medlemmer se en Fortegnelse over Bredden paa de forskellige Landeveje, som vi have faaet tilsendt af Overvejninspektøren Collin-Lundh, og alle, som ere kendte med kommunale Forhold, vide jo, at Vejbredden ogsaa er forskellig paa Biveje. Vi have derfor ment, at det vilde være naturligt og heldigt baade for Automobilisterne og Befolkningen at faa den Bestemmelse indført, at det gælder alle Landevejene, uden at man er bunden til Vejbredden, som Lovforslaget foreslaar. Vi ere gaaede ud fra, at det vilde være uheldigt for en Automobilfører, naar han stadig skulde være i Uvished om, hvorvidt Vejen virkelig holdt den Brede, den skulde holde, og jævnlige staa af for at maale Vejbredden. — Jeg kan derimod ikke anbefale det af et Mindretal under Nr. 9 stillede Ændringsforslag. Jeg tror, at det vil være det forstandigste og bedste at blive ved Landevejene. Det er jo ikke heller saaledes, at Udvalget i det hele taget er imod Kørsel med Automobile paa Biveje, men vi ønske, at der skal komme Krav ude fra Befolkningen, og saa er der som bekendt stillet et Ændringsforslag, hvorefter Justitsministeriet med Amtsraadets Samtykke kan give Tilladelse til Kørsel med Automobile paa Biveje. Der har været talt en Del om, at det var bedre, om Sogneraadene fik denne Ret, men Udvalget har ment, at det vilde være

uheldigt at give Tilladelse i enkelte Sogne. Det vil jo ganske sikkert heller ikke være til nogen Glæde for Automobilisterne at faa at vide, at der i enkelt Sogn hist og her er givet dem Tilladelse til at køre, Udvalgets Flertal har heller ikke ment, at det kunde begrænses til enkelte Sogne, men at det maatte have et større Omraade, at det altsaa blev i et Amt. Vil man saa have etableret en Route mellem to bestemte Punkter, er der ogsaa aabnet Mulighed dertil.

Med Hensyn til Kørsel med Automobile om Natten, som der er Forbud imod i Ændringsforslag Nr. 8, har Udvalget ikke turdet undlade at sætte en saadan Bestemmelse ind, da det jo ikke kan nægtes, at der er størst Fare ved at møde et Automobil om Natten, og der er jo ogsaa som bekendt sket adskillige saadanne Ulykkestilfælde her i Landet. Naar der saa er en Bestemmelse om, at man, hvor Befolkningen ønsker det, kan faa Forbudet hævet efter Indstilling af vedkommende Amtsraad, forekommer det mig, at denne Bestemmelse, navnlig naar man sammenholder det med, at Loven skal revideres om to Aar, ikke kan siges at være for streng. (Afbrudelse). Et æret Medlem siger, at den ikke skal revideres, men hvis Lovgivningsmagten finder, at den bør revideres, hvis der ude i Befolkningen er et Ønske om at faa Ændringer foretagne, saa at de Baand, som jeg indrømmer der vil blive ved dette Lovforslag, blive løsnede, vil jeg forudsætte, at Lovgivningsmagten ogsaa til den Tid vil revidere Loven. — Ændringsforslag Nr. 10 bliver aldeles overflødig, hvis Flertallets Ændringsforslag under Nr. 6 bliver vedtaget; saa bortfalder nemlig Bestemmelsen om Skinnesor. — Ændringsforslag Nr. 12 mener jeg er en stor Imødekommenhed over for Automobil-ejernes og Automobilførernes Ønsker. Hele Udvalget har ikke kunnet se nogen Grund til at begrænse Farten saa stærkt, som Lovforslaget gør, hvor der er fri Vejbane, og Terrainet til Siderne er let overskueligt. Med Hensyn til Ordet „fri“, om hvis Forstaaelse den højtærede Minister var i Tvivl, vil jeg sige, at Udvalget selvfølgelig har ment „fri for Køretøjer og fri for ridende“; men man kan jo meget godt inden 3die Behandling tilføje dette, saafremt det skulde ønskes yderligere at klargøre Ændringsforslaget. — Underændringsforslag Nr. 14 vil jeg ligeledes fraaade og tilraade, at man bliver ved Slutningsbestemmelsen i Ændringsforslag